

IV.

Loutkářská chradim

můj milý deníčku...

Tato strana je určena pouze pro intimní vzkazy. Chraňte před
případným zneužitím!

Redakce

Boss: Jaroslav Šilas Stuchlík
Agenti: Markétka Miláčková
Petr Christov
Vilém Bezděčík
Počítačový expert: Jindřich Kalvach
Výtvarno: Jan Baron Marek
& tiskařský pes Šotek

Letošní Chrudim se přibližuje někam k polovičce. Viděli jsme už spoustu představení a prožili spoustu zážitků. Zdá se, že věci zdárně fungují. Organizátoři zvládli nejenom základní provoz, ale podařilo se jim připravit i mnoho nových věcí navíc. Myslím, že v následujících dnech se máme ještě na co těšit. Osobně považuji za vynikající nápad novou Letní scénu a velmi mne potěšil i první večer osobností - povídání s Karlem Šefrou. To jsou nápady, ve kterých je třeba pokračovat. I zrekonstruované divadlo zdárně slouží, snad s jedinou výjimkou, a tou je divadelní buffet (o tom na jiném místě). Drobné organizační nedostatky, které se vyskytly, nelze považovat za zásadní problém.

Na celkové hodnocení kvality představení je zatím brzo. Přesto bych si dovolil na toto téma několik poznámek.

Potěšila mě kvalita diskuzí o představeních. Možná budete mít proti mému tvrzení mnoho námitek, ale já konstatuji, že diskuze, které jsem na letošních festivalech zažil (až na několik výjimek), nedosahovaly takovéto úrovně. Oceňuji, že je tu snaha přesně pojmenovávat, formulovat postoje a názory a hledat podstatu věci.

Pokud se týká představení, poukázal bych na častý problém amatérských inscenací, totiž výběr a zpracování textu, řekněme, v dramaturgické rovině. Hned u několika představení mám dojem, že tu chybí přesně pojmenované zdůvodnění, proč hrát zrovna tento text. Tvůrčí potenciál mnoha souborů se rozbíjí na nedostatečném ujasnění si toho, o čem chci hrát. Jsem teď nekonkrétní, ale pokud si přečtete komentáře poroty, redakční i od dalších autorů uveřejněné v Rádlu, tak toto moje konstatování objevíte v mnoha článcích.

Další věc, která mě zaujala, je skutečnost, že většina inscenací není precizována. Platí to zejména pro scénografickou složku. Dobře vymyšlená a v zásadě funkční scéna není dotažena po stránce výtvarné. Kostýmy se vybírají podle v podstatě velmi konvenčních pravidel, schází tu řešení odpovídající zvolené tématice.

Prosim, vnímejte tyto mé postřehy, jako osobní názor.

Jaroslav Stuchlík

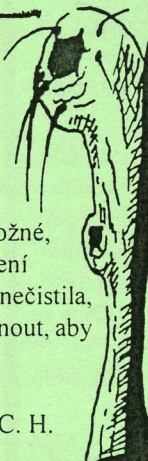
P.S.: Zmiňoval jsem se na tomto místě několikrát o fungování techniky v redakci. Jak se pasujeme s počítačem a podobně. Zdá se, že už je vše v pořádku a já skutečně mohu zvolat: Heuréka!

Jaroslav Stuchlík - Schilas Šilasovský

Drbu Drbu

Někteří z redakce (možná kromě Šotka) jdou na ples a MM se dohaduje s P. C. H., zda si MM vezme černé plesové šaty a P. C. H. červené nebo naopak. Je dost možné, že si MM nevezme žádné, protože při školení v použití pisoáru si již dvě sukně poněkud znečistila, ale rozhodla se, že tuto techniku musí zvládnout, aby mohla na plese svou zručností oslňovat.

J. Sch. S., Rebel, J. K., P. C. H.

Program:

dnež:

MALÝ SÁL

14.00

16.00

18.00 Hostinec u zlomeného mnicha (RÁMUS Plzeň)

14.00 Větrný mlynář a jeho dcera (VYDOHLEĐENO HK)

16.00 JEN PRO SEMINARISTY

18.00

21.30 Večer osobností - Jan Dvořák

KINO

10.00 Kašpárek chodí pěšky (ČMUKAŘI Turnov)

16.00

18.00 Svatební košile (ZUŠ NA STŘEZINĚ HK)

Pasáček vepřů (LS ZUŠ Žamberk)

DIVADLO K. PIPPICHA

17.00 Koza Róza (LD ROLNIČKA Koprivnice)

LETNÍ SCÉNA

18.45 BAND Františka Macha

zeitr:

MALÝ SÁL

10.00 Větrný mlynář a jeho dcera (LS VYDOHLEĐENO HK)

Hostinec u zlomeného mnicha (RÁMUS Plzeň)

16.00 Ježibaba a neposlušné kameny (LD MELUZÍNA Brno)

18.00 JEN PRO SEMINARISTY

KINO

10.00 Pasáček vepřů (LS ZUŠ Žamberk)

Svatební košile (ZUŠ NA STŘEZINĚ HK)

16.00 Kašpárek chodí pěšky (ČMUKAŘI Turnov) JEN PRO SEMINARISTY

18.00 Kašpárek chodí pěšky (ČMUKAŘI Turnov)

DIVADLO K. PIPPICHA

20.00 Horory (LD LUCERNA Praha)

LETNÍ SCÉNA

18.45 TRAXLEŘI

KAPUCÍNSKÝ KLÁŠTER

21.30 ALIBABA A 40 LOUPEŽNÍKŮ (Naivní divadlo Liberec)

Smršť

redakce:

Poznámka Rádra k Robinsonovi

Viděli jsme vskutku pěkné výtvarné dílo. Taková pěkná moderní instalace to byla, vhodně podbarvená hudebním doprovodem

z pravé strany a trochou světelných efektů na ploše. Prohlíželi jsme si technicky vyříbené objekty vysokých estetických kvalit zasazené do nápaditě řešeného prostředí. Říkal jsem si, že je to moc pěkná výstava. Pak mi ale řekli, že to bylo divadlo a já byl – překvapen?

P.C.H.

Kníže Maxmilián aneb Překažený funus, to jest Pomsta mocné Zorobelíny

Představení začalo písničkou, která naznačovala, že soubor disponuje slušnou hereckou technikou. To se do značné míry potvrdilo - dobrá jevištní řeč, pohyb a k tomu se přidávala „chuť do hry.“ Také scénografie se prezentovala pečlivým a praktickým řešením. Nutno dodat, že v zásadě byla scéna „použita.“

Po textové stránce tuším kořeny v prvorepublikové dramatičce. V dramaturgicko-režijním řešení mi ovšem „utekly“ některé postavy. Zejména Kašpárek a Černokněžník měli minimum skutečné jevištní akce - jednání. Přijde mi, že tady není chybná samotná inscenační řešení, ale že zrada spočívá už ve zpracování textové předlohy.

Trošku více mě však mrzela práce s loutkou. Vodit marionetu není nic jednoduchého (neumí to ani mnozí „profici“). V této inscenaci se hercům loutky spíše pletly pod nohy, než aby skutečně hrály. Vadí to dvojnásob v kontrastu s výše zmíněnou dobrou hereckou technikou. Stávalo se mi potom, že jsem více sledoval samotné loutkoherce a přestával jsem vnímat loutku. Vzniká tak dojem, že inscenace není realizována prostřednictvím loutek, ale spíše činoherním hereckým projevem.

Jaroslav Stuchlík

Bio desilusion - ještě jeden dodatek

Tohle představení mne potěšilo i v jedné rovině, která dosud nebyla zmiňována. Základní dramaturgicko-režijní klíč, totiž nápad s „jakoby filmovou projekcí“, je samozřejmě kouzelný nápad a navíc dokonale ztvárněný. Chtěl bych ale ještě upozornit, že se dokonce jedná o citaci. A to velmi přesnou.

To nejsou jen náhodně volené inspirace filmem. Nejvíce zde rezonuje německý expresionismus dvacátých let. Pro neznalce připomenu alespoň Upíra z Nosferatu a Golema. Tuto tematiku využíval také Woody Allen ve svém filmu Stíny a mlhy. Kromě toho tu jsou názvuky dokumentaristické školy sovětské porevoluční avantgardy.

Píší o tom i proto, že inspirace filmovou tvorbou představuje obrovský zdroj nových inscenačních nápadů. Někdo tomu možná bude odborně říkat „postmoderna“, já ale říkám, že to především může být obrovský divácký zážitek.

Jar. Sch.S.

Zazdili, zazdili...

Asi před hodinou jsem Schillasovi tvrdila, že představení, které jsme spolu shlédli, nebylo zas tak špatné. Druhé „ne zas tak špatné“ představení už trošku nezvládám. Na Zazděné slečně, mohu-li ji tak osobně oslovovat, se mi líbilo zaujetí, s nímž opavští hráli, ocenila jsem i písničky, i když jsem občas nerozuměla jejich textům. Srozumitelnost a místy i slyšitelnost byla jedním z velkých problémů inscenace. Dalším takovým problémem se mi zdála práce s loutkami, která také nestála za moc. Chce to makat, makat, makat, aby to příště dopadlo lépe.

P. S. Tu blondatou paní s úžasným elánem a hlasem, jenž nepotřebuje mikrofon v seberozlehlejším prostoru, vám fakticky závidím.

MM

ROZPRÁVY ZA DOPROVODU COUNTRY

Páteční večer obohatila svou produkci country skupina WYRTON, která vysílala melodie z prostranství před divadlem do okolí. Přimo před pódiem bylo seřazeno několik židlí, ale pravdou je, že jich byla zaplněna pouhá třetina. Pár lidí posedávalo na schodech divadla. Byl příjemný podvečer a všichni byli rádi, že si mohou po náročném dni vydechnout.

Při této příležitosti jsem se zeptal několika poslouchajících na různé věci.

VB: Jak se vám líbí tato country kapela?

DANA BOHUŇKOVÁ: Víte, já jsem ji vybírala a líbí se mi. Také proto, že je místní.

VB: Znáte její členy osobně?

DB: Všechny konkrétně ne. Znáám bratry Bártovi, protože jsou tady z Ronova a občas tu vystupují v rámci Trampských podzimů a jar. Snažili jsme se ty doplňkové večery zároveň prošťidat. Na dnešek jsme tedy volili večer trampský, zítra něco muzikálového, dále big band a skončíme Traxlery.

VB: Co říkáte návštěvnosti, která tu je?

DB: To je normální, ti lidé mají spoustu povinností, takže pouze procházejí. Tady se nepočítalo s tím, že tady zasednou a budou tady hodinu čekat. Má to být pohlazení, když tu někdo prochází, aby viděl, že se tu něco děje.

VB: Kolik si myslíte, že je tu Chrudimáků?

DB: Moc jich tu není, oni přicházejí, odcházejí. Řekla bych, že jich je tak 30%, zbytek jsou loutkáři.

VB: Děkuji vám za rozhovor. Na shledanou.

VB: Dobrý den, odkud jste k nám přijel?

XY: Jsem z Bulharska. Bydlím kousek od řeckých hranic.

VB: Líbí se vám tato skupina?

XY: Ano, ale raději mám symfonie, operu a také taneční muziku.

VB: Jste poprvé v Chrudimi?

XY: Ano poprvé.

VB: Jak se zde cítíte?

XY: Very well, I like pivo and knedlíky.

VB: Byl jste někdy předtím v ČR?

XY: Ano, byl jsem v Praze, ale bohužel jen dva dny.

VB: Jak se vám líbí tato country skupina?

XY: Víte, my jsme ze Slovenska a je to pro nás dost neobvyčejné. My to známe pouze z vojny, ale líbí se nám to. Sice se nám to po půl hodině zdá být na jedno kopyto, ale je to dobré.

VB: Jakou muziku máte nejraději?

XY: My jsme shodou okolností Maďaři, takže posloucháme především maďarskou muziku.

VB: Jak se vám líbí v Chrudimi na festivalu.

XY: Je to velmi zajímavé. My se na Slovensku zabýváme také loutkařinou a přišli jsme načerpat zkušenosti, protože je to na velmi dobré úrovni. Je to trochu jiná tradice než u nás, my navazujeme na maďarskou tradici. Nehrajeme s marionetami, používáme kaširované loutky a jiné techniky než u vás.

VB: Využili jste zde možnost přihlásit se do semináře?

XY: Ne, nezapojili jsme se. My jsme přijeli pouze sledovat představení.

VB: Co říkáte na organizaci LCH?

XY: Nám se zdá, že je naprosto perfektní. Vše skvěle funguje a normální návštěvník nezaregistruje, že pod povrchem pracuje spousta lidí. Běží to jak na drátku.

VB: Mockerát děkuji a přeji, aby se vám zde nadále líbilo. Na shledanou.

VB

ohlasů:

OPAL Opava: „O zalděné slečně“

Stůl, po stranách věže, uprostřed propekt, ve kterém si můžeme listovat a začínáme!

Vchází vemlouvavý konferenciér s kytarou na hřbetě a divákům slibuje hory-doly. Divák je tedy hned napjat, bude-li jeho očekávání naplněno, a nebo: sliby-chyby? Ale to už defilují všichni aktéři příběhu, aby se představili a při tom zapívali každý „tu svou“. Za doprovodu kytary znějí víceméně známé šlagry všech druhů a velikostí, jakož i žánrů. Slyšíme tu folk, tu pop, tu rock. to vše podloženo tu více, tu méně vtípnými texty. Než se všichni „prozívají“ k vlastnímu začátku příběhu, uteče dost vody. Vlastní dramatický příběh pak plyne bez větších zádrhelů dál a dál. Aktéři se při tom často (a zřejmě rádi) vyvazují z rábdoby staromilského duchu textu aktualizujícími formulkami typu: „Rytíř nambrtjů.“ nebo: „Kapišto charašó.“ apod. To vše ukazuje na to, že tvůrci inscenace byli takřkajíc nad věcí a daný žánr (klasická rytířna) chtěli osobitě zpestřit. Osobně se ale nemohu ubránit dojmu jakési žánrové rozříštěnosti, ale to třeba může být jenom můj problém... Rovněž tak se nemohu ubránit pocitu určité nevyrovnanosti v mluvním projevu jednotlivých představitelů, a to už nemusí být jenom problém můj. Tak například král (toho jména šestadvacátý) artikuluje občas, jako by byl tak trochu sympaticky „nalíznutej“. Zato obě členky souboru mají jazyk ostrý jako břitvu a jejich artikulace je příkladná, což ještě více vynikne v dialogu Adély s panošem, který si maličko šlape na jazyk. To by se dalo povýšit na stylotvorný prvek - šišlavý milovník by byl ještě sympatičtější a v rámci žánru legrační a divácky vděčnější. Zůstalo však pouze u toho, že jeho představitel nezatajil svůj artikulační handicap. Velice sympaticky nastoupila dvojice rytířů (nambr van a tjů), která slibovala být hlavními hybateli děje, ale k mému smutku se jejich působení omezilo na pouhé dva, tři výstupy. Sympaticky rovněž zapůsobila stavební četa provádějící vlastní zaldění slečny i s jejím panicem. Při všem budovatelském úsilí, stihne četa na jevišti vypít pivo. To se jí stane osudným, neboť je nařčena z nekvalitně odvedené práce. Ale to je přece nařčení křivé, neboť divák dobře vidí, že kvalitně zaldění milenci unikli nakonec podzemní chodbou. Dobrá věc se podařila, věrná láska zvítězila a můžeme končit. Divák ve svém očekávání nakonec zklamán nebyl.

V souladu s porotou zaznamenal
Vladimír Čada

...aneb Kdo seje vítr, sklízí bouři.

poroty:

Koťata sportují?

V ranních hodinách se našim investigativním žurnalistům podařilo zjistit pozoruhodné skutečnosti.

V čilém ruchu města Chrudimi, v jeho úplném srdci, se pohybovaly dvě tenisové rakety zn. Wilson. Pod rouškou anonymní sportovní tašky navštívily lahůdkářství a cukrárnu v Široké ulici, kde strávily několik minut ve společnosti salátů, kávy a multivitaminového Cappy. Následně se jaly ubírat směrem pryč. Dalším informacím jsme na stopě. Sledujte další postup pátrání.

P.C.H.

Loutkové divadlo Starost „KNÍŽE MAXMILIÁN, ANEB ...“

Divadlo hrané klasickými marionetami na podlaze. V pozadí otáčivé plány, které mají znázornit proměny různých prostředí. Loutky byly skutečně „klasicky“ pěkné, méně už prostředí, ve kterém účinkovaly. Naivisticky pojaté pozadí nemohlo potlačit strohost a pustotu prostoru, ve kterém loutky působily. Většina výstupů se odehrávala tím způsobem, že se dvě marionety postavily blízko sebe a vedly spolu dialog. Samotný text anonymního autora má rustikální půvab klasické lidové rytířny, se kterými se na letošní přehlídce zřejmě roztrhl pytel, ale „v ústech“ prostějovských marionet se jakoby někam vytratil. Loutky se v nečleněném prostoru nemají kam podít a jen samoučelně přešlapují z místa na místo. Poměrně složitý příběh se všemi svými peripetii se stává nepřehledným a tím pádem divácky nezajímavý. Co se divácké pozornosti týče - během představení několikrát „spadl řemen“. Nezakryté vodění loutek působilo v některých případech rušivě. Zvláště těkavé pohledy animátorů do hlediště a vzájemně na sebe, odváděly pozornost od hlavního aktéra - loutky. Dobře působily původní písničky hrané živou kapelou, jak už se na letošní „Chrudimi“ stalo železným zvykem. Celkově soubor Starost předvedl ukázkou poctivé snahy o práci s marionetou. Škoda jen, že nedokázal povýšit její účinkování na formu, která by byla divácky zajímavější. Aby se nestalo, že představení bylo skoro tak dlouhé jako jeho nezkrácený název.

Člen poroty Vladimír Čada

Jiskra & já aneb Střet zájmů

Když jsem chodila do první třídy, navštěvovala jsem s babičkou pravidelná nedělní představení kobylické Jiskry (jsem ročník 1955, což je důležitá informace). Obdivovala jsem marionety „jako živé“, vpíjela se do pohádkových příběhů. Při přestavbách lesa v selskou sednici či moře v zámek se vždy zatáhla opona a před ni vyšel staříčkový pan učitel, povídal si s dětmi a hrál na housle.

O mnoho let později, po absolvování zkoušek na loutkářskou katedru DAMU, jsem potřebovala získat tolik požadovanou loutkářskou praxi. Přihlásila jsem se proto v rodných Kobylicích do Jiskry a našla tam nepozměněné divadlo svého dětství. Ovšem s tím zjištěním, že vodit marionety na více než dvoumetrových nitích z lávky tak, aby se se mnou mluvič sedící u mikrofonu dole v „mluvičské vaně“ neminul (a naopak), není žádná legrace.

Dnes jsem - po více než dvaceti letech, opět viděla kamarády v akci. V tomže kukátku, s týmiž mluviči u mikrofonů, s vodiči loutek na téže lávce, s podobným, loutkami realisticky ilustrovaným vyprávěním.

Jako by se zastavil čas... Nechci, aby mé zamyšlení vyznělo negativně. Naopak. Klobouk dolů před dobře zvládnutým řemeslem - voděním loutek, hlasovým projevem, synchronizací rozdělené interpretace. V tomto dobrém slova smyslu mě napadá přirovnání - jako bych se svými dětmi (mimo chodem které si rády pouští kazety Spejbla a Hurvínka) zašla na prohlídku muzea či do ZOO, podívat se, jak vypadá ohrožený druh.

S Jiskrou už zdaleka nesdílím stejnou parketu, leč příznávám, že muzea, skanzeny i zoologické zahrady mohou být dosti užitečné.

Blanka Josephová-Luňáková

PŘEDSTAVENÍ

Kdo co

Loutkářský soubor LDO ZUŠ Žamberk
PASÁČEK VEPRŮ

Pohádku H. Ch. Andersena upravila vedoucí souboru O. Strnadová

Loutkářský soubor ZUŠ Na Střezině
Hradec Králové.

SVATEBNÍ KOŠILE

Horror, respektive horrorníček, který lze přečíst v Erbenově Kytici.

Loutkářský soubor RÁMUS Plzeň
HOSTINEC U ZLOMENÉHO MNICHA

Podle Brechtova Kavkazského křídového kruhu upravila Z. Vašíčková.

Loutkářský soubor VYDOHLEDĚNO
Hradec Králové

VĚTRNÝ MLYNÁŘ A JEHO DCERA
Kabaretní text J. Haška, Fr. Langera a E. Drobílka upravili a jako maňáskovou truchlohru ztvárnili M. Drtina a J. Portyková.

Loutkoherecké divadlo ROLNIČKA
Kopřivnice
KOZA RÓZA

Pohádkový muzikál přepsala podle S. Nejedlého A. Svobodová.

O souboru

... ty urostlé dívky jsou ony holčičky, které před čtyřmi lety hrály na LCH v představení „Tulák domeček“.

Osm dívek původně chtělo loni na podzim obohatit svých krásných skoro 15 let výcvikem k herectví v královéhradeckých Jesličkách, jenže na ně nezbyl pedagog. Nakonec se pro ně našel A. G.
(pozn. red. - neplést s A. G.!)

Soubor vznikl v roce 1993 při ZUŠ Nýřany a nyní působí v Plzni.

Tříčlenný soubor tvoří ...
Soubor tvoří.

Nynější kolektiv LD ROLNIČKA hraje na scéně loutkového divadla v Kopřivnici od roku 1969. Často vyjíždí na zájezdy, hostuje také na scénách profesionálních loutkových divadel.

VUJEME:

doručení

Hra je dobře dramaturgicky připravena a dívky s radostí vytvářejí její vyznění. Hrají velmi dobře s loutkami, takzvaně „přes loutku“ a navíc se zřetelným potěšením.

Jednání slova, dodržení jazyka, původního rytmu textu básně a její jednodušnosti, dynamické mizanscény, promyšlené divadelní svícení, užití výrazné loutky. Text říkaný s vnitřní představou upoutal pozornost diváka.

Režisérka zasadila příběh do prostředí hospody a vynalézavě použila předměty v tomto prostředí používané jako aktéry. Představení zaujalo svou hereckou bezprostředností a nápaditou hudební složkou.

Zajímavý pokus uvést na maňáskové jeviště kabaretní výstup a připomenout jím činy a dobu bohémské společnosti okolo Jaroslava Haška. Děj morbidní příhody je patřičně aktualizován v duchu doby.

Všichni herci velmi dobře naplňují hlasové party v roli rozličného vystupujícího zvířectva, obratně hrají s neobratnými loutkami, hezky zpívají na hudbu komponovanou pro nakupující v supermarketu, bezchybně manipulují a využívají všech možných skulin pro hraní v jinak variabilních kulisách, soubor velmi dobře cítí temporytmus celého kusu.

rozhovor

Bylo jedno království, kde měl pan král krásnou dceru na vdávání. A bylo jiné království, kde žil chytrý a hodný princ, který se chtěl oženit. Ale hledal takovou nevěstu, která by ráda zalévala květiny, poslouchala ptačí štěbetání, a které by chutnala jablíčka.

„Vstávej, umrlče, nahoru,
odstrč mi tam tu závoru!“

A mrtvý oči otvírá,
a mrtvý oči protírá,
sbírá se, hlavu pozvedá
a půlkolem se ohlédá.

Spor dvou matek (vlastní a adoptivní) o dítě, řešený soudcem Azdakem pomocí křídového kruhu.

Naše úprava přihlíží k originálním škrtkům a tak se současný text vejde na jednu stranu kancelářského formátu v písmu Times New Roman velikosti 10.

Tento pohádkový muzikál vypráví o mazané koze Róze a jejích kamarádech z vesnického dvorečku, kterými jsou například kachnička Drachnička, vepřík Pepřík či pejsek Lejsek. Objeví se tu i medvěd MUDr. Vševěd.

Přátelé, dobrý den. Deset minut zpoždění, hluk v sále se utišil. Teplota vzduchu není nikterak nízká a s přibývajícím časem ještě vzroste. Potem zmáčen zaznamenal redaktor Rádlu mnoho zajímavého a podnětného.

Námluvy princezny Prozerpíny – LS Krajánek Lednice

Děti oznámily většinou NE a jako i u dalších představení prohlašovaly, že se jim různé pohádky spojily v jeden celek. Spokojeny zde nebyly s velikou scénou, neuspěla u nich reklama, rýmy si mohly lehce domýšlet, nechápaly, proč koktavý nekoktal. Líbilo se, že tam byly princezny. Ze strany dospěláků se objevily námitky ohledně využití okýnek ve scéně, reklamy i rámce a pojetí inscenace. S důrazným prohlášením se přihlásil Akram Staněk, který odmítl drobné korekce a navrhol nový začátek, novým způsobem – prostě předčlat.

O ptáku vzácném... - DLS Blučina

Děti ocenily loutky, jednoduchost scény, obliby došla i v textu užívaná citoslovce a hra s jazykem. Vadilo naopak sprosté slovo v závěru, pištlivé hlásky, nejednotné odkládání loutek i pohyb. Dospělí chápali, že vedení loutek je asi nadsázkou, ale shodli se na tom, že to není zřetelné.

Na jednom vršku – DLS Blučina

Děti konstatovaly, že to byla úplně stejná scéna jako loni. Líbily se loutky, i když byly možná až moc velké. Dospělým je však jasné, že to není pro prťavé děti.

Bio desilusion – Bifule

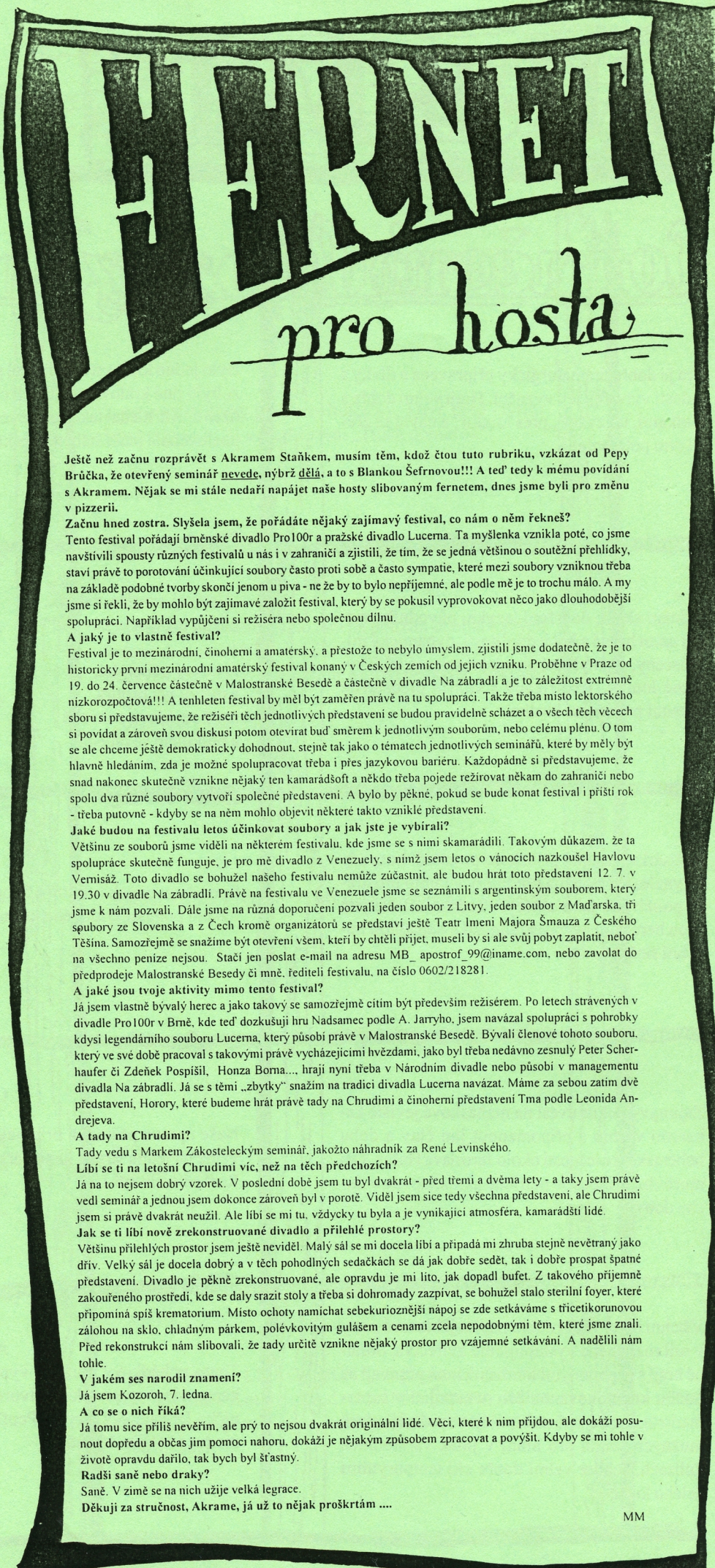
I prvňáčci si oblíbili Lásku v parku a největšího úspěchu dosáhl muž s krabičkou cigaret. Oproti všem předpokladům přijaly děti s nadšením i příjezdy pana Dvořáka. Mezi dospělými zazněly i vytříbené bonmoty. Technika odebrala divadlu diváky, tohle divadlo sebralo technice techniku.

Robinson – D-Dílna Studia Dům

Zaujaly propracované loutky, houpání lodě i vodiče zahalené v černých oblecích. Robinson však prý spíše běhal než chodil, což děti rušilo. Stejně tak i proměna jeho hlasu. Jinak prý loutky i jakoby myslely. Bylo to dospělácké a dobrodružné. Dospěláci však oponovali charakteristikou, v které se objevila slova “zženštlé nedobrodružné”. A co ty ryby? Je to hra následků bez příčin. Ale monumentální. I když zatěžkaná.

P.S. Jeden z lektorů ke konci diskuse neustále odcházel a odcházel, až s mu to na jeden pokus konečně povedlo.

P. C. H

Ještě než začnu rozprávět s Akramem Staňkem, musím těm, kdož čtou tuto rubriku, vzkázat od Pepy Brůčka, že otevřený seminář nevede, nýbrž dělá, a to s Blankou Šefrnovou!!! A teď tedy k mému povídání s Akramem. Nějak se mi stále nedaří napájet naše hosty slibovaným fernetem, dnes jsme byli pro změnu v pizzerii.

Začnu hned zostra. Slyšela jsem, že pořádáte nějaký zajímavý festival, co nám o něm řekneš? Tento festival pořádají brněnské divadlo Pro100r a pražské divadlo Lucerna. Ta myšlenka vznikla poté, co jsme navštívili spousty různých festivalů u nás i v zahraničí a zjistili, že tím, že se jedná většinou o soutěžní přehlídky, staví právě to porotování účinkující soubory často proti sobě a často sympatie, které mezi soubory vzniknou třeba na základě podobné tvorby skončí jenom u piva - ne že by to bylo nepřijemné, ale podle mě je to trochu málo. A my jsme si řekli, že by mohlo být zajímavé založit festival, který by se pokusil vyprovokovat něco jako dlouhodobější spolupráci. Například vypůjčení si režiséra nebo společnou dílnu.

A jaký je to vlastně festival? Festival je to mezinárodní, činoherní a amatérský, a přestože to nebylo úmyslem, zjistili jsme dodatečně, že je to historicky první mezinárodní amatérský festival konaný v Českých zemích od jejich vzniku. Proběhne v Praze od 19. do 24. července částečně v Malostranské Besedě a částečně v divadle Na zábradlí a je to záležitost extrémně nízkorozpočtová!!! A tenhle festival by měl být zaměřen právě na tu spolupráci. Takže třeba místo lektorského sboru si představujeme, že režiséři těch jednotlivých představení se budou pravidelně scházet a o všech těch věcech sboru si povídají a zároveň svou diskusi potom otevírají buď směrem k jednotlivým souborům, nebo celému plénu. O tom se ale chceme ještě demokraticky dohodnout, stejně tak jako o tématech jednotlivých seminářů, které by měly být hlavně hledáním, zda je možné spolupracovat třeba i přes jazykovou bariéru. Každopádně si představujeme, že snad nakonec skutečně vznikne nějaký ten kamarádsoft a někdo třeba pojedie režirovat někdo do zahraničí nebo spolu dva různé soubory vytvoří společně představení. A bylo by pěkné, pokud se bude konat festival i přísti rok - třeba putovně - kdyby se na něm mohlo objevit některé takto vzniklé představení.

Jaké budou na festivalu letos účinkovat soubory a jak jste je vybírali?

Většinu ze souborů jsme viděli na některém festivalu, kde jsme se s nimi skamarádili. Takovým důkazem, že ta spolupráce skutečně funguje, je pro mě divadlo z Venezuely, s nímž jsem letos o vánocích nazkoušel Havlovu Vemisáž. Toto divadlo se bohužel našeho festivalu nemůže zúčastnit, ale budou hrát toto představení 12. 7. v 19.30 v divadle Na zábradlí. Právě na festivalu ve Venezuele jsme se seznámili s argentinským souborem, který jsme k nám pozvali. Dále jsme na různá doporučení pozvali jeden soubor z Litvy, jeden soubor z Maďarska, tři soubory ze Slovenska a z Čech kromě organizátorů se představí ještě Teatr Imeni Majora Šmauz a z Českého Těšína. Samozřejmě se snažíme být otevření všem, kteří by chtěli přijet, museli by si ale svůj pobyt zaplatit, neboť na všechno peníze nejsou. Stačí jen poslat e-mail na adresu MB_ apostrof_99@iname.com, nebo zavolat do předprodeje Malostranské Besedy či mně, řediteli festivalu, na číslo 0602/218281.

A jaké jsou tvoje aktivity mimo tento festival?

Já jsem vlastně bývalý herec a jako takový se samozřejmě cítím být především režisérem. Po letech stravených v divadle Pro100r v Brně, kde teď dozkouším hru Nadsamec podle A. Jarryho, jsem navázal spolupráci s pohrobky kdysi legendárního souboru Lucerna, který působí právě v Malostranské Besedě. Bývalí členové tohoto souboru, který ve své době pracoval s takovými právě vycházejícími hvězdami, jako byl třeba nedávno zesnulý Peter Scherhauser či Zdeňek Pospíšil, Honza Borna... hrají nyní třeba v Národním divadle nebo působí v managementu divadla Na zábradlí. Já se s těmi „zbytky“ snažím na tradici divadla Lucerna navázat. Máme za sebou zatím dvě představení, Horory, které budeme hrát právě tady na Chrudimi a činoherní představení Tma podle Leonida Andrejeva.

A tady na Chrudimi?

Tady vedu s Markem Zákosteleckým seminář, jakožto náhradník za Reně Levinského.

Líbí se ti na letošní Chrudimi víc, než na těch předchozích?

Já na to nejsem dobrý vzorek. V poslední době jsem tu byl dvakrát - před třemi a dvěma lety - a taky jsem právě vedl seminář a jednou jsem dokonce zároveň byl i porotě. Viděl jsem sice tedy všechna představení, ale Chrudimi jsem si právě dvakrát neužil. Ale líbí se mi tu, vždycky tu byla a je vymykající atmosféra, kamarádští lidé.

Jak se ti líbí nově zrekonstruované divadlo a přilehlé prostory?

Většinu přilehlých prostor jsem ještě neviděl. Malý sál se mi docela líbí a připadá mi zhruba stejně nevětraný jako dřív. Velký sál je docela dobrý a v těch pohodlných sedačkách se dá jak dobře sedět, tak i dobře prospat špatné představení. Divadlo je pěkně zrekonstruované, ale opravdu je mi líto, jak dopadl bufet. Z takového příjemně zakouřeného prostředí, kde se daly srazit stoly a třeba si dohrmady zazpívat, se bohužel stalo sterilní foyer, které připomíná spíš krematorium. Místo ochoty namíchat sebekurioznější nápoj se zde setkáváme s třicetikorunovou zálohou na sklo, chladným parkem, polévkovitým gulášem a cenami zcela nepodobnými těm, které jsme znali. Před rekonstrukcí nám slibovali, že tady určitě vznikne nějaký prostor pro vzájemné setkávání. A nadělili nám tohle.

V jakém ses narodil znamení?

Já jsem Kozoroh, 7. ledna.

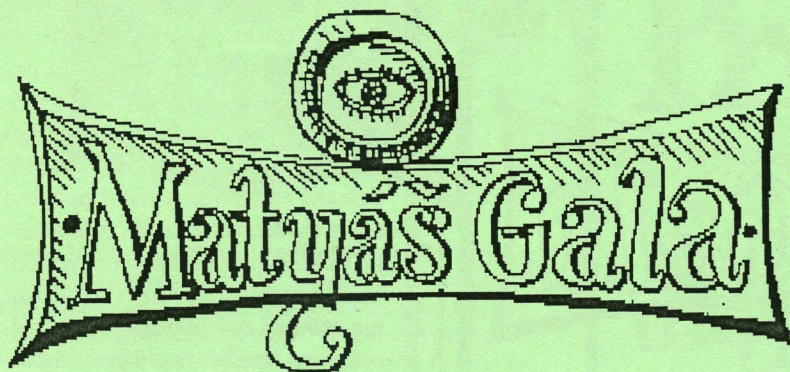
A co se o nich říká?

Já tomu sice příliš nevěřím, ale prý to nejsou dvakrát originální lidé. Věci, které k nim přijdou, ale dokáží posunout dopředu a občas jim pomoci nahoru, dokáží je nějakým způsobem zpracovat a povýšit. Kdyby se mi tohle v životě opravdu dařilo, tak bych byl šťastný.

Radši saně nebo draky?

Saně. V zimě se na nich užije velká legrace.

Děkuji za stručnost, Akrame, já už to nějak proškrtám ....

Matyas Gala

Dva králíci

Rád bych uvedl na pravou míru názory redakčních kolegů a demonstroval slučitelnost jejich zcela protichůdných názorů na výkon králíka v představení Bio Desilusion. Stěžejní protagonistu králík je totiž jednou vyzdvihován a druhdy haněn. Nejúžasnější na této situaci je, že oba kolegové mají pravdu. Háček je v tom, že každý viděl jiné představení. A v každém představení hrál jiný králík. Ano, čtete správně, členy souboru jsou DVA králíci a role ve výše zmíněném představení je alternována. Zatímco jeden králík dřel, jezdil do seminářů, pracoval na svém výrazu, zdokonaloval svůj hlasový fond, připravoval se po stránce pohybové i akrobatické, trénoval zpěv, hru na rozličné nástroje, pantomimu, žonglování, chůzi po provaze, scénografii, dramatiky, dramaturgii, režii, výrobu kulís, vrhání nožů, šerm a spoustu dalších dovedností, které musí univerzální loutkoherec ovládat, aby zvládl náročnou přijímací proceduru souboru a aby se po mnoha nezdařených pokusech mohl stát jeho členem, druhý králík, který je skutečně neschopným leplem, využil svých politických kontaktů, tučných úplatků a zákeřného vydírání a dosáhl stejného postu. Celá situace se však stává neudržitelnou, protože rozdílu ve výkonech si kromě zasvěcených a erudovaných odborníků, jakými redakční kolegové Schillas a Petr samozřejmě jsou, již začíná všimát i laická veřejnost a oprávněně se bouří. Po dlouhých večerních diskusích se zástupci souboru, kteří popisovali hrůzné zážitky z nepovedených atentátů na druhého králíka, jež už stály život několik jejich členů, se redakce Rádla rozhodla zakročít. Redakční pes Šotek dostal naordinovanou přísnou hladovku a v okamžiku, kdy toto milé zvíře hlady zdivočí, bude mu druhý králík vypuštěn před mordou. O výsledku našeho humanitárního činu vás, doufejme, budeme moci informovat.

Rebel

Jak bylo Markétě a Baronovi poprvé - na Chrudimi

Sluníčko, krásné domy, příjemné hospůdky v příjemných zákoutích, guláš, kytky, pan Kačeřávek, velice úchylné divadlo, kašnička na fotobuňku, všudepřítomná voda, mutagenní jelen (podle Markéty schizofrenní), všeobecná radost tiskářského psa Šotka - to je jen malá špetka prvních dojmů z našeho budoucího (teď už vlastně nynějšího) působiště.

„Barone, úchylné divadlo je nonsens, myslíš-li tím budovu a kromě toho, tobě se přeci líbílo?“

„To je sice fakt, ale připadá-li mi divadlo, respektive jeho vnitřní struktura a barevnost, neznamená to, že se mi nelíbí.“

„No dobrá. Já se ale musím přiznat, že právě ta - podle tebe úchylná - směsice barev a stylů na mne nezapůsobila nejlépe. Na druhou stranu je fakt, že na tak pohodlné sedačky a tolik prostor k popití a popovídání člověk v každém divadle nenarazí. Za to mají u mě Chrudimáci „desát bodov“. Obzvlášť budou-li fungovat všechna občerstvovací zařízení.“

„Tak dost srandíček a zpátky k věci. Nemůžeš, Markéto, naše milé čtenáře unavovat svými víceméně spirituálními filosofiemi.“ Takže, milý čtenáři, Chrudim na nás v tom květnovém víkend, kdy jsme jeli zrentgenovat terén, zapůsobila převelice. Nabízí ti mnoho příjemných míst k zábavě ať už čistě kulturní, nebo prostě u pivečka. Každopádně máme pocit, že budeš-li chtít, můžeš si tady ten první prázdninový týden pěkně užít. A my s tebou.

MM a JBM

P.S.: To ještě Baron netušil, co ho ještě čeká.

A doplníme tento článek ještě krátkou výzvou. Přineste nám do redakce své názory na zrekonstruované Pippichovo divadlo! Rádi vaše, možná i kontroverzní názory a postřehy zveřejníme! redakce

OHLASY NA REKONSTRUKCI BUDOVY DIVADLA

Vydal jsem se do okolí divadla a zjišťoval, jak se líbí nově zrekonstruovaná budova divadla.

XX: Já tam ještě nebyla, jsem tu poprvé. Z venku řeknu jediné - modrá okénka.

XY: Líbí, škoda jen, že tam udělali méně míst, ale sedí se tam dobře. Nejvíce se mi líbí malá scéna, hlavně díky té klimatizaci.

XY: Malá scéna je daleko lepší než bejvala, klub stojí za ho... je to příšerný. Celkově se to vyrovnává.

XY: Líbí se mi to, myslím, že se jim to povedlo. Exteriér i interiéř jsou v pohodě, ale výhrady jsou ke klubu. Ten je příšerný.

XX: Studená.

XY: Je opravdu pěkná. Dlouho se o tom mluvilo a jsem rád, že to je opraveno.

XX: Sedadla jsou dobrá, ale to barevné řešení mi nějak nesedí. Nemá to takové to kouzlo správný divadelní kavárny. Tam už si nikdo nesedne. Bylo by neštěstí, kdyby tam někdo vytáhl kytaru a začal hrát. Působí to studeně, desinfekčně. Případá mi to jak nějaké mléčné bar. Ta budova je taková krychlička, ale když si tam člověk sedne a kouká se na dobré představení, lehce se odpoutá. Když se podívá směrem k těm panelákům, tak to celkem zapadá. Dobrá je ta rampa.

XY: Pěkný. Ve velkém sále jsem teda nebyl, ale malá scéna je pěkná. Kavárna se mi zdá být drahá a neosobní.

XX: Ve vnitř jsem ještě nebyla, ale zvenku je novota vidět.

XX: Já jsem si toho ani nevšimla, šla jsem kolem, ale ani jsem se neotočila.

XY: Myslím, že to je v pořádku.

XX: Je to moc zmodernizovaný, ale líbí se nám to, hlavně se dobře sedí a nevržou sedadla.

XY: Je to hezký. I divadelní klub, ale nikdo tam nechodí. Dříve to bylo takový domácí a teď je to studený. Personál je dost špatnej, záloha je hrzná. Už tam víc nepůjdu. Nejsme někde na pouti nebo jarmarku, proto by to mělo mít svou úroveň. Dříve se tam vařilo a dnes mají jenom guláš a prodávají ho celý den. Klub má hodně negativ, proto tam taky nikdo nechodí. Já tam večera přišel, měl jsem společnost, hrůza!

V.B.

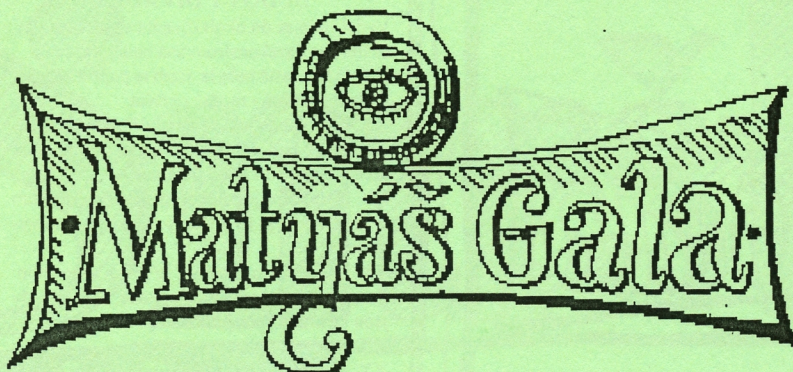
Soutěž

Výhra

V doprovodu jedné dospělé osoby se do redakce dostavili dva nezletilí výherci naší schovávací soutěže. Nalézt naši výherní poukázku nebylo pro oba bratrance žádným problémem, neboť kolem onoho starého domu chodili již při loňské LCH. Patnáctiletý Vsetíňák a osmiletý Kopřivničák byli Rádlem obdarováni redakčním nanukem a spokojeni odkráčeli vstříc dalším představením i práci v dětském semináři.

A kde hledat další obálku?

Protože naše soutěž o malý Fernet pro velké a velký nanuk pro malé pokračuje, pozorně se začtěte: Poblíž DKP, kde H₂O naplňuje nenaplněné, dřevý strom stojí. A v jedné z dutin jeho - poukázka další mls slibuje. Snažte se! Čeká to tu na vás!

Matyáš Gala

Milí návštěvníci Chrudimi! Chtěla bych se s vámi podělit o hezký zážitek. V loňském roce jsme celkem úspěšně vystoupili na LCH. Jelikož jsem svým dětem chtěla umocnit hezký zážitek, zavedla jsem je do restaurace U kata Mydláře. Děcka byla nadšena interiérem, úplně je ohromilo dřevěné vodní kolo, které nám na požádání roztočili za skleněnou stěnou zaměstnanci podniku. Jídlo bylo výborné, obsluha vzorná. Nakonec každý z nás dostal krásnou pohlednici. Ale nejvíc jsem byla překvapena já, protože aperitiv, který obdržel každý z doprovodu, byl na účet podniku. Ale to jsem se dozvěděla až doma, když jsem onen doprovod zpovídala, kdože to pít vlastně poručil. Tak tedy - vážení zaměstnanci restaurace, děkujeme vám, že si nás považujete. Vězte, že je to oboustranné.

Hana Kratochvílová, DLS Blučina

Večer osobností - Luděk R. představuje Karla Šefrnu

Ponejprv: Luděku R. ! Ty jsi mi říkal při informaci pro Rádlo, že ty nic, že ty jenom hostitel. A já přišel do Malého sálu, kde se akce konala, a viděl jsem perfektního moderátora, který uvádí dobře zorganizovaný a připravený pořad. Nebuďme zbytečně skromní!

Podruhé: Rozhlédl jsem se po skoro zaplněném sále a zvolal: Kde jste, vy mladí seminaristé?!? Tenhle pořad byl perfektně „nastavený“ pro vás. Na jevišti video a sestřihy z inscenací K. Šefrny a samozřejmě písničky. Krásné písničky z jeho produkce.

Potřetí: Chvilíčku jsem pobyl a odešel. Důvod? Příčiny jsou dvě. První prozaická a to totiž, že v redakci na mě čekala uzávěrka a zalamování. Druhý důvod byl spíše ze srdce. Když se totiž ozvaly písničky a po nich začal Karel mluvit, počalo to u srdéčka hřát. A mně se chtělo zůstat a už vůbec nepracovat a znovu si připomínat a prožívat všechna představení, která jsem od Karla Šefrny a jeho „Svitaváků“ viděl.

Pro mne je to záležitost obzvláště osobní. Když jsem divadelní rozum počal brát, viděl jsem Svitaváky. A to bylo něco... Možná, že právě Karel Šefrna může za to, že mě divadlo začalo bavit i víc než jenom jako diváka.

Počtvrté: Odcházím a je mi líto, že musím. Na duši pak mám jedno přání. Aby Karel Šefrna udělal ještě spoustu nových inscenací, které mě budou brát u srdce.

Jaroslav Schilas Stuchlík

Kdo bude dneska zlej?

-Tak kdo, drahá? Kdo to bude dneska? - Spíš ty, já to dělal včera. - Ale když mě se taky moc nechce. - No, ale někdo z nás dvou to dělat musí. - Tak jo, dneska to teda budu já. Ale když mně je jich vždycky tak líto... - Ale jo, zítra to zas budu já, slibuju. Vážení čtenáři, právě jste vyslechli autentický záznam rozhovoru, jakých v naší redakci zazní spousta. V tomto dialogu se obráží věčné dilema redaktorů Rádla - kterak skloubit divadelní zkušenost s lidským porozuměním. Oni opravdu nechtějí být zlí. A ani nejsou. Pouze občas svůj názor pravdivě zveřejní. Ale nebojte se jich, mají vás rádi. Skutečně.

za Rádlo lobbuje

P.C.H.

Musím tvrdě oponovat včera zveřejněnému názoru mého kolegy Christova. Výkon králíka v představení Bio Desilusion nebyl, dle mého názoru, vynikající, ale jednalo se o totální propadák. V jinak dokonalém představení byl slabou složkou. Nedobrá herecká technika, jevištní pohyb a navíc evidentně nevěděl, o čem hraje. Několik poměrně zajímavých pokusů o dramatické „zastřihání“ ušima celkový dojem nezachrání - jednoznačný kandidát na nejhorší herecký výkon letošní LCH.

Osobně bych režisérovi tohoto představení doporučoval radikální změnu způsobu zkoušení inscenace. Králík bych režijně vedl na základě takzvaného principu „rožnění“, popřípadě „pečení.“ Případnými neúspěchy se však rozhodně nenechte odradit. Takovýto (rozuměj: mizerný) herec je bez problémů nahraditelný. Navíc má celý herecký ansábl z takového změny prospěch, neboť se konečně zasytí.

J.Sch.S.

P.S.: Metoda „rožnění“, popř. „pečení“ herce byla konzultována s paní M.K., známou odbornicí z pořadu Chcete mě. Proti takovémuto zacházení s hercem nemá námitek. Pouze doporučila, aby byl herci nejprve „zlomen vaz“ kvalitní kritikou.

UPOZORNĚNÍ

Už teď myslte na to, že musíte uvolnit internáty v domluvenou hodinu. Včas si zajistěte případné prodloužení.

V úterý, to je v den ukončení „Chrudimi“, bude otevřena šatna ve vestibulu Pipichova divadla a tam si případně můžete uložit svá zavazadla.

Všechny podrobnosti vám sdělí v informačním centru ve vestibulu DKP.

Oprava

V rubrice Představujeme se objevila chybička. Loutkářský soubor Divadelní a loutkářský soubor OB Blučina nevznikl v roce 1993, jak jsme uvedli, ale v roce 1963. Ubrali jsme jim hodně let.

Semináře

Skončily semináře,
do Alfy se nahrnuly
ty hladové tváře...

Jak chutná lektorům? Dobře, dobře. Vařej tu dobře a za rozumnou cenu. - Chutnalo a věřím, že ještě bude. - Výborně. **A špenát je dobrý?** Špenát je zelený. A dobrý. **A jak chutná porotcům?** Porota je zarputile negativní. Nechutná. **Jak chutná organizátorům?** Já jsem teprve před jídlem. **A znovu lektori...** Vynikající Katův šleh, dobře vychlazené pivo. Já jsem spokojena. **Jak chutnalo předsedovi poroty?** Předsedovi poroty chutnalo, ale člověku Richterovi to bylo málo. **A seminaristům chutná?** Jó, dobrý černý. **A pro změnu organizátorům...** Řezaný je taky vynikající. **Jak chutná účastníkům Loutkářské Chrudimi?** Polívka byla dobrá.

Dnes poprvé se členům naší redakce podařilo dojít si na oběd v lidskou hodinu a stihnout hotovky v Alfě. Stížení pracovním stihomamem obědvali jsme s diktafonem v ruce. Příště, až vás budeme zpovídat během jídla, pošlete nás do řiti, ať se taky jednou v klidu najíme.

MM + P. C. H.

Z otevřeného semináře

Dnes jsme si opravdu krásně popovídali. Bylo by prima, kdyby si k nám přišli podebatovat o své inscenaci i ti, kteří na našem festivalu hrají. Rádi bychom se dozvěděli o jejich práci co nejvíce informací! U nás na to máme opravdu času dost!

Pepík Brůček a Blanka Šefrnová

Seminář D

VAROVÁNÍ PRO VEŘEJNOST

V největším chrudimském parku se poslední dobou v časných dopoledních hodinách vyskytuje skupina podivných bytostí. Zprvu se zdržují pospolu, zahaleny oblakem dýmu, potom utvoří kolo a začnou nesmyslně poskakovat bez obuvi po trávníku, vydávající prapodivné nemelodické zvuky. Poté se rozdělí, rozprchnou do různých částí parku a schovají za kusem „hadry“ (říká se v Roudnici nad Labem, v rodině ESKYMÁKA), děsí okolochoďící slušné Chrudimáky zlověstným chroptěním, vytím a skučením. Pokud dotyčná osoba ze zvědavosti přistoupí blíže, je ohrožována bodnými i palnými zbraněmi, občas i bramborovou hlízou zasažena býti může. Pročež radíme všem slušným a počestným občanům, aby se místu onomu obloukem vyhnuli, sic o zdraví a rozvahu přijítí mohou. Po zbytek dne jsou ony bytosti rozptýleny v davu a nejsou proto tak nebezpečné, i když ....

Společným poznávacím znamením je erbovní písmeno D a fanatický výraz v očích při jakékoliv zmínce o nožích, palicích, kladivech, škrabkách a jiných mučících nástrojích.

podpis: ESKYMÁK

Seminář K zve 6. 7. na LOUTKÁŘSKOU POUŤ na své představení, které začne v 11.15 a má název „KŘIŠŤÁLOVÁ KOULE.

DDD

Za touto zkratkou se skrývají tři slova - Dobré divadlo dětem. A za těmito slovy se ale rozhodně neskrývá občanské sdružení - Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež. Toto sdružení už existuje řadu let. Po celou dobu se snaží podporovat dobré divadlo a vedle různých seminářů a jiných aktivit vydává své vlastní periodikum. Prostřednictvím pravidelně vydávaných čtvrtletníků je dobrým průvodcem pedagogů, rodičů a vůbec lidí, které zajímá dobré divadlo pro děti, v rozsáhlé úrodě různých agenturních, profesionálních i amatérských představení. V této malé, leč významem důležité brožurce, jsou zveřejňovány minirecenze i recenze, texty dobrých inscenací a další důležité informace o přehlídkách a jiných zajímavostech. Recenze jsou fundované a pocházejí z pera těch, na jejichž úsudek se můžete spolehnout. Pro ty, jimž záleží na tom, co děti na divadle uvidí, jsou výborné v tom, že krátce a jasně formulují důvody proč na toto divadlo jít, či v žádném případě nejt.

Jak se stát členem tohoto sdružení?

Jednoduché a prosté. Během LCH někde odchyťte Lud'ka Richtera.

Nechcete se stát členem, ale máte zájem o zasílání čtvrtletníku?

Jednoduché a prosté. Během LCH někde odchyťte Lud'ka Richtera.

Chcete se nejdřív podívat, jak čtvrtletník vypadá?

Jednoduché a prosté.

No, původně jsem chtěla napsat potřetí stejnou větu, ale to by ode mě nebylo hezké. Jako členka DDD vám čtvrtletník ráda ukázu a odpovím na vaše otázky.

Takže. Během LCH někde odchyťte mě.

Dáda Weissová

Pozor pozor!!!

Všechny zvědavce a nečinnost hanící lidi zveme ve dnech 26. 7. – 1. 8. 99 na DIVADLO V TRÁVĚ do semináře zabývajícím se zákonitostmi mezi prostředím a dramatem pod vedením lektora Romana Černíka. Nebylo by dobré opomenout na spací pytlík a 500,-Kč na zápisné.

DIVADLO V TRÁVĚ zve podobné jedince na víkendové setkání amatérských divadel hrajících pod širým nebem v prostředí bechyňské Klášterní zahrady ve dnech 30. 7. – 1. 8. 99.

Vše pořádají Tatmani Sodoměřice a KD v Bechyni.

Kontakt: Kulturní dům, U nádraží 602, 391 65 Bechyně,

Tel.: 0361 – 961 338, tel. fax: 0361 – 962 033

E – mail: kdbech@mbox.vol.cz

„Teď už si můžeš táhnout, svině!“

Recepty v troubě

Vinárna Kačenka se stává místem, kde pravidelně dochází k nočním setkáním chlapců a dívek obojího pohlaví. Pod záminkou společenské zábavy se zde úspěšně navazují kontakty, při tanci dochází k prvním letným dotykům jistých partií přes různé množství vrstev oděvu, následují polibky skrývané za lahvi vína, nenápadné rozepínání podprsenek, zběsilé shánění prezervativů a uplácení spolubydličích, aby popijeli co nejdéle. Proto radím – noste prezervativy neustále s sebou, podprsenky nenoste a zkuste intimitu místního bazénu.

Recept pro čtvrtý večer

Bazén

Vemte s sebou láhev dobrého moku, objekt své touhy (nemusíte se omezovat pouze na jeden) a vyražte od DKP proti proudu Chrudimky až dojdete k zimnímu stadionu. Vedle něj je bazén. Prelezte plot, načněte láhev, shod'te svršky a spodky a začněte páchat mokré nezbednosti. Dávejte si pozor před vstupem na skluzavku. Na noc správce vypíná vodu a zvuk, který se ozve po sjezdu holou zadnicí po gumové skluzavce, není tím pravým afrodisiakem. Děvčata chci uklidnit - ve vodě se každému sevrkne. A chlapcům chci připomenout, že voda nadnáší, takže než přistoupíte k bohulibé činnosti, přesvědčte se o připravenosti zařízení vstupujících do vzájemné interakce.